

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.302 van 2 mei 2002
in de zaak A. 74.335/VII-15.494.**

In zake : Louis OEYEN,
wonende te ARENDONK,
Moerenstraat 79

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Louis OEYEN op 12 mei 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 13 maart 1997 waarbij zijn beroep, aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 september 1996 houdende weigering van de vergunning aan verzoeker om een inrichting gelegen te 2370 Arendonk, Moerenstraat 79, te veranderen, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 7 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. HENDRICKX, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. SAMYN die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een landbouwbedrijf in Arendonk. Sinds de inwerkingtreding van het gewestplan Turnhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, ligt het bedrijf in natuurgebied. Er geldt blijkbaar geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

1.2. Op 23 juni 1977 neemt het college van burgemeester en schepenen van de provincieraad van Antwerpen akte van de aangifte van 40 runderen en 8 varkens.

Op 2 december 1982 verleent het college van burgemeester en schepenen vergunning voor de opslag van 500 liter propaangas.

Op 23 juli 1992 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen akte van de aangifte van de opslag van 1.340 m³ dierlijke mest, van de opslag van 2.000 liter mazout, de opslag van 8 ton voeders, en van elektromotoren met een gezamenlijk vermogen van 3 kW; er wordt geen akte genomen van de aangifte van stallen voor 190 grote zoogdieren.

1.3. Op 24 mei 1996 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in voor het uitbreiden tot 150 grote zoogdieren (50 runderen jonger dan één jaar,

37 runderen tussen één jaar en twee jaar, 39 melkkoeien, en 24 andere runderen), met een mestopslag van 610 m³.

1.4. Op 12 september 1996 weigert de bestendige deputatie de vergunning.

1.5. Met een brief, gedateerd 21 oktober 1996, tekent verzoeker administratief beroep aan tegen de weigering.

In de lijst van stukken als bijlage vermeldt hij onder meer “Verzoek om gehoord te worden door de commissie”.

Als bijlage is onder meer een brief opgenomen, luidend als volgt :

“Naar aanleiding van mijn beroepschrift (...) dd. 10/10/96 inzake een weigeringsbesluit van een VLAREM-klasse I milieuaanvraag klasse I, dien ik hierbij het verzoek in om bij de behandeling van mijn dossier door de commissie gehoord te worden en dit conform art. 24 §4 van VLAREM”.

Op 13 maart 1997 wordt na het inwinnen van de vereiste adviezen de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt geweigerd;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste middel de schending aanvoert van artikel 28, § 4, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat verzoeker volgende toelichting geeft bij het middel :

“Aangezien verzoeker inderdaad in zijn beroepschrift uitdrukkelijk had gevraagd om door de Milieuvergunningscommissie gehoord te worden; dat hij dit verzoek binnen de termijn van twintig kalenderdagen als bedoeld in artikel 28 par. 4 van Vlarem I ten overstaan van de Voorzitter van de Milieuvergunningscommissie heeft herhaald en hij namelijk bij apart schrijven van 21.10.1996, gevoegd bij zijn verzoekschrift, aan de Voorzitter heeft gevraagd om gehoord te worden.

Aangezien het feit dat verzoeker niet gehoord werd, betekent dat zijn recht van verdediging niet werd gerespecteerd en dat om die reden het bestreden besluit moet worden vernietigd; dat immers het beginsel van het recht van verdediging één van de belangrijkste procedurele beginselen van behoorlijk bestuur vormt, en dit beginsel inhoudt dat de betrokkene moet gehoord worden, zeker indien deze mogelijkheid in de procedure uitdrukkelijk wordt voorzien; dat artikel 28 par. 4 van het Vlarem I niet anders kan geïnterpreteerd worden dan dat de aanvrager moet gehoord worden indien hij hierom uitdrukkelijk verzoekt”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord als volgt reageert :

“Er moet evenwel vastgesteld worden dat er geen geldig verzoek om te worden gehoord door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie voorligt : immers, het schrijven van 21.10.1996 van verzoekende partij (bijlage aan stuk 3) is vooreerst niet gericht aan de Voorzitter van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, vraagt verder om ‘gehoord te worden en dit conform art. 24 § 4 van Vlarem’ (is dus geen verzoek als bedoeld in art. 28 § 4 Vlarem) en het wordt tenslotte verzonden op 21.10.1996, dan wanneer art. 28 § 4 uitdrukkelijk zegt dat het verzoek om te worden gehoord moet worden verzonden uiterlijk twintig kalenderdagen na de datum van de verzending voor de kennisgeving tot ontvankelijkheid van het beroep, en deze in casu geschiedde op 30 oktober, datum van de ontvangst van het beroep.

De aanvraag om te worden gehoord was dus in alle opzichten onregelmatig, zodat de Voorzitter van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie niet geldig van het verzoek was gevat en de commissie betrokkene dus niet diende te horen”;

2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker als volgt repliceert :

“De vraag om gehoord te worden werd geformuleerd in een afzonderlijke brief van 21.10.1996 die bij het verzoekschrift in beroep was gevoegd. Die brief werd wel degelijk gericht aan de Voorzitter (‘Geachte Voorzitter van de milieuvergunningscommissie’). Het feit dat hij samen met het verzoekschrift werd verstuurd naar het adres van het Ministerie dat in fine van het besluit van 12.09.1996 van de Bestendige Deputatie werd opgegeven, houdt niet in dat de vraag niet regelmatig zou zijn.

Het gegeven dat de brief werd verstuurd nog voor het beroep ontvankelijk werd bevonden, heeft evenmin tot gevolg dat met die brief geen rekening moet gehouden worden. Artikel 28 par. 4 stelt inderdaad enkel dat de vraag moet gericht worden uiterlijk 20 kalenderdagen na de datum van verzending van de kennisgeving tot ontvankelijkheid doch bepaalt geen datum van aanvang.

Tenslotte zoekt verwerende partij spijkers op laag water door te stellen dat de vraag om gehoord te worden onregelmatig zou zijn omdat ze gebaseerd is op artikel 24 par. 4 van Vlarem I dat enkel op de provinciale Vergunningscommissie van toepassing is. De reglementering bepaalt enerzijds niet dat op straffe van onontvankelijkheid of verval de vraag om gehoord te worden uitdrukkelijk moet verwijzen naar het wetsartikel waarop ze is gesteund, en anderzijds gaat het in casu duidelijk om een materiële vergissing en was er in feite geen enkele twijfel mogelijk dat niet artikel 24 par. 4 voor de provinciale Milieuvergunningscommissie, maar wel het (analoge) artikel 28 par. 4 voor de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie bedoeld werd”;

2.4.1. Overwegende dat artikel 13, § 3, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat “op zijn verzoek de aanvrager wordt gehoord door de commissies bedoeld in § 1 en § 2”, zijnde respectievelijk de provinciale en de gewestelijke milieuvergunningscommissie; dat ook artikel 28, § 4, van Vlarem I voorschrijft dat op zijn verzoek de aanvrager door de gewestelijke milieuvergunningscommissie

wordt gehoord en dat dit verzoek moet worden gericht tot de voorzitter van de gewestelijke milieuvergunningscommissie uiterlijk twintig kalenderdagen na de datum van de verzending van de kennisgeving van de ontvankelijkheid van het beroep bedoeld in artikel 52, 1°, c); dat artikel 24, § 4, van Vlarem I een analoge bepaling bevat m.b.t. het horen door de provinciale milieuvergunningscommissie, inzake beroepen ingesteld tegen een besluit van het college van burgemeester en schepenen;

2.4.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker niet werd gehoord door de gewestelijke milieuvergunningscommissie; dat wordt vastgesteld dat bij verzoekers beroepschrift tegen de weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie een afzonderlijk verzoek was gevoegd om te worden gehoord en dat onderaan het eigenlijke beroepschrift naar dat verzoek in bijlage werd gewezen; dat het verzoek om te worden gehoord aanvangt met de woorden “Geachte Voorzitter van de milieuvergunningscommissie”; dat het gegeven dat verzoeker daarin niet specificeert dat het om de voorzitter van de gewestelijke milieuvergunningscommissie gaat en dat per vergissing werd verwezen naar artikel 24, § 4, van Vlarem I in plaats van naar het analoge artikel 28, § 4, van Vlarem I geen reden kan vormen om het verzoek om te worden gehoord als ongeldig te beschouwen, daar geen enkele twijfel kon bestaan omtrent verzoekers bedoeling; dat aangezien het een beroep betrof tegen een door de bestendige deputatie genomen weigeringsbesluit, de verwerende partij tot wiens administratieve diensten ook de gewestelijke milieuvergunningscommissie behoort, maar al te goed diende te weten dat het in wezen een verzoek betrof om te worden gehoord door de gewestelijke milieuvergunningscommissie; dat ook niet valt in te zien waarom de aanvrager-beroepindiener pas geldig zou kunnen verzoeken om te worden gehoord over zijn beroep nadat eerst kennis werd gegeven van het ontvankelijk bevinden ervan; dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 13 maart 1997 waarbij het beroep dat Louis OEYEN had aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 september 1996 houdende weigering van de

vergunning om een inrichting gelegen te 2370 Arendonk, Moerenstraat 79, te veranderen, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee mei tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.